

ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

ความรับผิดโดยหน่วยงานของรัฐ

- หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดต่อผู้เสียหายจากผลของการละเมิด ที่เจ้าหน้าที่ของตนได้ทำในการปฏิบัติหน้าที่ (ถ้าเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ได้สังกัดหน่วยใดให้ถือว่ากระทรวงการคลังต้องรับผิด)ผู้เสียหายเรียกร้องให้หน่วยงานชดเชยได้ 2 วิธี คือ
 - การฟ้องคดีหน่วยงานของรัฐต่อศาล (ฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้)
 - การเรียกร้องหน่วยงานของรัฐให้ชดเชยค่าสินไหมทดแทน / หน่วยงานของรัฐต้องรีบพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 180 วัน /หากผู้เสียหายไม่พอใจให้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองภายใน 90 วัน

ความรับผิดโดยตัวเจ้าหน้าที่เอง

- เมื่อเจ้าหน้าที่รัฐละเมิดต่อบุคคลภายนอก หรือต่อหน่วยงานราชการ ต้องรับผิดทางละเมิด ดังนี้
 - (1) การกระทำละเมิดอยู่นอกเหนือจากการปฏิบัติหน้าที่
 - (2) ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิไล่เบี้ยหรือเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดเชยค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวคืนแก่หน่วยงานของรัฐ
- คำนี้ถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำ
- การละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคน มีให้นำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับ และเจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนเท่านั้น
- การไล่เบี้ยข้างต้นมีกำหนดอายุความ 1 ปี แต่ถ้าเจ้าหน้าที่นั้นละเมิดต่อหน่วยงานราชการให้มีอายุความ 2 ปี

การส่งสำนวนภายใน 7 วันให้กระทรวงการคลังเพื่อตรวจสอบ เว้นแต่เป็นเรื่องดังต่อไปนี้ ไม่ต้องส่งให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ แต่รายงานเพื่อทราบทุก 3 เดือนแทน ได้แก่

- (1) ความเสียหาย เกิดจากสาเหตุทั่วไป ซึ่งมีใช้การทุจริต เงินขาดบัญชี หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่ต้องส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ดังนี้
 - ก. สำหรับส่วนราชการ ค่าเสียหายครั้งละไม่เกิน 500,000 บาท
 - ข. สำหรับราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ ค่าเสียหายครั้งละไม่เกิน 1 ล้านบาท
 - ค. ความเสียหายที่เกินกว่า ข้อ ก และ ข และหน่วยงานของรัฐพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ต้องรับผิดชอบต้องชดเชยค่าเสียหายตั้งแต่วัยละ 75 ของค่าเสียหายทั้งหมด
- (2) ความเสียหายมีสาเหตุจากการทุจริต เงินขาดบัญชี หรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หน่วยงานของรัฐไม่ต้องส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ดังนี้
 - ก. ความเสียหายซึ่งมีสาเหตุจากการทุจริตและหน่วยงานของรัฐได้พิจารณา ให้ผู้ทุจริตรับผิดชอบเพิ่มเติมจำนวนความเสียหาย และพิจารณาให้ผู้เกี่ยวข้องที่ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจนเป็นโอกาส หรือช่องทางให้เกิดการทุจริตชดเชยค่าเสียหายเพิ่มเติมจำนวนความเสียหายแล้ว
 - ข. ความเสียหายซึ่งมีสาเหตุจากการที่เงินขาดบัญชี หรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี หรือข้อบังคับต่าง ๆ และต้องมีได้เกิดจากการทุจริต เมื่อหน่วยงานของรัฐได้พิจารณาให้ผู้กระทำตบยงใจ หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ชดเชยค่าเสียหายเพิ่มเติมจำนวนความเสียหายแล้ว